

[**MIELAĆ** *vb impf*

mielać a. mielać, milać a. miłać, melać a. mełać.

Teksty nie oznaczają pochyleń.

praes 3 sg miela. ◇ 3 pl mielają.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Iter. od „mleć” ‘rozgniatać, rozcierać na drobne cząsteczki’:

'mielać co: W którym [młynie] jest 8 kół, jedna woda miela słody, żyto i pszenicę LustrKrak I 9, 11; LustrLub 22; W którym [młynie] słody swe mielają LustrPom 104.

mielać w czym: A do tego młyna telko gościnne wsi milają, bo te 3 wsi królewskie w paczyńskich i w miesckioh melają. LustrSand 178; Powiada gromada, że ta jedna wioska w nim[w młynie] mila, LustrSand 309. Cf mielać co.

Formacje współrdzenne cf MLEĆ.

FP